

sui. qualis est demonum superbia. qualis fuit hominū. diuinitatis honorem usurpare querentium. Aut certe supbi dicunt habere cor nedū dispsum sed mentem cordis dum mens ipsa quodammodo subleuata est a corde. nec eadem vti fas est eis. vt in habentibus absorptum. vel ablatum iudicium. p̄pterea deterius q̄ bestie vel pecora pressi latent. Lege si non taliter dispersos dat intelligere. Habuchodonosor. cui cor se re datum est. humano corde mutato Quo contra dum cor humilium bene contrituz est aut puluerizatū in mortariolo penitentie seu sub duplici mola. timoris et spei. red diffibi cor plus q̄ humanū. et fit vas in honorem capar dei seu gratia plenum. Supbi sunt tanq̄ columba seducta. non habet cor. dicentes ex sententia. et cor meū dereliquit me. et illud. Cor meum conturbatum est in me. dereliquit me virtus mea et lumē oculorum meorum et ipsum non est mecum. Quo contra pollicet̄ humilis christus / superbie victori Dabo ei sedes meū in throno meo. sicut et ego sedi in throno p̄ris mei Quid oro celsius. quid amplius exaltatū

Discipulus. Sentio hanc materiam vberissimam aperuisti ad loquendū de dispersione cordis. quam assiduis fluctuationibus vt in mari feruenti compellimur experiri. Sed hanc dispersionem israel mystici quis cōgregabit. quis vniet. quis sedabit?

Sagister. Dedit hoc intelligi palā beata Maria. cautatrix nostra. nam superbiā mente cordis sui dispersit. si taliuz opulencia sit inanis et vacua. que sine pondere virtutis / raptatur per iania. nec gratia cor suum stabilitur / consequens vt humilitas innitens deo fixa sedeat. et vt iusticiam esuriens. iusticie fructibus sit satiata et repleta iam non ad instar arundinis vento quolibet vanitatis agitanda.

Discipulus. Consequens est fateor.

Sagister. Talem deniq̄ suscepit. id est sursum ad se capit / tanq̄ puerum. qui vere israelita est. in quo dolus non est. dominus recordat̄ misericordie sue. Beatus ergo vir cui non imputauit domiuus peccatum. nec est in spiritu eius dolus. humilem enim spiritu suscipiet gloria. Nec exemplum nobis longe querendum est. Ecce ancilla domini. cuius dominus humilitatem respexit. quam ideo beatam dicent omnes gene

rationes. quia fecit mihi magna qui potēs est. cuius nomen sanctum. cuius misericordia in generatione et generationes timentibus euz / qui vt timerent et preuenit et dedit Hodie sibi Mariam de seculo neq̄ eripuit. et extulit ad dexteram suam. Ita verisimilitatem conspicimus psalmiste gloriationē quia inquit inflammatum est cor meum. Duo inflammatum si non igne quem misit filius suus in terram et voluit vehementer accendi. Et renes mei commutati sunt mirabili proorsus commutatione. vt absq̄ viri copula / funderet operatione spiritus sancti / prolem benedictam. Et ego ad nihilum redactus sum. scilicet propria reputatione et nesciui. Quare? Quia anima mea conturbauit me propter quadrigas aminadab / qui spontaneus interpretatur

Discipulus. Que sunt he quadrigae?

Sagister. Sunt vel nunciationes angelice. vel raptus anagogici. hoc est sursum ductiui in diuinaz caliginem. vel penne columbe de argente. quib̄ sepe assumptis diluculo habitauit in extremis maris ad atria glorie celestis. etiam dum viueret. Beatus igitur Marie spiritus quem elegisti christe et assumpsisti. Sequitur vt inuentum factus sum apud te. Deus enim sessor est anime sancte sc̄dum Augustinus Ego semper tecum. quia deus singulariter fuit secum. Tenuisti manum dexteram meam que spiri alibus adaptatur. et in voluntate tua deduxisti me. non temeritate es lata precipitasti me. Quid tandem. Ecce consummatio et cum gloria suscepisti. id ē sursum ad te sumpsisti. Scio iaz quid mihi sit in celo. Scio quid a te volui sup̄ terram. Nuncommino defecit a se cor meum et caro mea. dum absorptuz est omne quod mortale erat / in victoria. Deus cordis mei et pars mea deus in eternum. Propter qd magnificat ania mea dominū. Et nos magnificemus deum cuius illustratione spiritus. intelligamus que supersunt de cantico dum interim pausabimus.

Sequitur tractat̄

Quintus per didragma seu dialologum. Quoniam fecit dominus Marie magna qui potēs est. Ubi prima p̄tio est si Maria passibiliter mouebatur?

se contraria, desiderant se et ununtur simili
lia **Discipulus.** Sequamur usum pri
um loquedo de passionibus quas dicim⁹
est: in sensu **¶** Unde passio describitur q⁹
est apprehensio sensualis convenientis vel
disconuenientis presentis vel absentis.

Magister. Supponam⁹ hic et nunc descri
ptione hanc passionis quasi causalem cum
declaratione vel suppletionem, et dicam⁹, q⁹
in anima sensitua pueri qualis intelligi po
test anima **¶** Marie dum cecinit, Magnifi
cat anima mea dominum, inuenimus et app
hensionem et motionem et executionem, et
hec vel in potentia vel in habitu vel in actu
Sed loquamur de actu et exemplificemus
in usu. **¶** Puer itaque dum mater ostendit
ybera/apprehendit per visum et sensum co
munem et fantasiam. Deinde si esurit/seq⁹
tur ad hanc apprehensionem/motio que
dam desiderij, nedum naturalis sed sensua
lis et animalis, et si non eget cibo/sequitur
aliquando motio fastidij cuiusdam. **Tan**
dem tertio si non fuerit impedimentum/con
sequitur executio/mouendo membra, ad
sugendum ybera, vel ab eis diuertendo.

Discipulus. Quotidie videmus hec
ma, tam in pueris quam in animalibus brutis.
Sed quod istorum trium nominatur formali
ter et proprie passio. **¶** **Magister.** Lerte me
dium, scilicet motio interior, consequens
naturaliter apprehensionem **¶** **Discipulus.**
Non est igitur passio formaliter apprehen
sio. **¶** **Magister.** Hoc utique verum est sed
causaliter, quia passio formalis/causatur
ab apprehensione, sicut et passio risus exteri
or ponitur pro effectu passionis, dicendo
puer ridet. Ita sumitur aliquando nomen
passionum a causa formali, vel etiam exem
plari extrinseca vel a materiali siue obiecta
li, vel a signo. **¶** Nihilominus passionis de
scriptio formalis est per motionem, consurgen
tem ex apprehensione convenientis vel discor
uenientis, presentis vel absentis. **¶** Quod ab
sensu apprehenditur tanquam presentis, si non re, ta
men intentione vel specie. **Sed** utrum ap
prehensio convenientis cum conueniente,
sit ipsamet motio licet sub alia ratione, re
ducitur ad pbleuma de quo nil ad presens
Sufficit hic supponere q⁹ passio dicitur
motio talis quam fecit apprehendens ob
iectum suum sub ratione convenientis vel
disconuenientis, executio sequens in op⁹
dicitur effectus eius. **¶** Ex quibus patet co

festim intellectus preinductorum verborum
Augustini dicentis q⁹ non est in potestate
nostra quibus visis tangamur. **¶** Accipitur
itaque visio pro apprehensione et tactus pro
ista consequenti motione, de qua dicit do
ctores q⁹ primi motus non sunt in potesta
te nostra. **¶** **Discipulus.** Nulla dubita
tio sit quin ad pueros, vel alios homines
impotentes uti ratione/vera sit ista regula
q⁹ primi motus non sunt in potestate nostra
plusquam in bestijs, quibus sit valde difficile in
hominibus reddere causam cum habeant
rationem iunctam eis, quid sit illud quod ipe
dit vltimo rois. **¶** **Magister.** Ultra preterim⁹
que querenda sunt alibi, quatenus ad rez/sub
compedio veniam⁹, quam rem/nemo tam
plane concipiat qui non (sicut in geometricis
priora cognouerit. **Sed** que tradita sunt
alibi sufficenter, quid ea necesse est assidue
repetere. **¶** **Discipulus.** Presupponam⁹
illa, sicut de origine, numero et diuisione pas
sionum, de causis insuper et effectibus earum, tu ve
ro non obmiseris pueri quo tendimus.

Magister. Nostrum itaque psequamur ex
emplum de anima puuli quentis. **¶** Primo
si presentato obiecto visui suo/potest non app
hendere. **¶** Secundo si facta apprehensione,
potest non moueri. **¶** Tertio si facta motioe
quam dicim⁹ passionem/potest in executione
non pcedi. **¶** **Discipulus.** Respondet ex
perientia que litis istis tribus negatiue.

Magister. Nunc oritur pfecto difficultis qu
stio de **¶** **Magister.** Ponam⁹ eam coram oculis
nostre considerationis, in lumine fidei quasi par
uula, sicut aliquando puula vere fuit et ifans
¶ **Queram⁹** si tunc poterat uti ratione, ut interis
sileam⁹ de statu qui latebat in utero matris.
Discipulus. Quorsum pcor euadet hec qu
stio tua? **¶** **Magister.** Nos viderim⁹, quod ut
aprius fiat, constituam⁹ apud paruulum que
pderimus/vnum pedagogum puigilem, qui pos
testate habeat tale super eum/ut absque iussu suo/
primo nihil videat. **¶** Secundo si viderit aliquid
non ad id moueat. **¶** Tertio si viderit et mouea
tur/non tamen exequat, imo si ceperit exequi/pos
sit tamen ne continet impedire. **¶** **Discipulus.**
Cum non sit impossibile apud deum de rebu⁹ pcedo
tale aliquid tanquam possibile. **¶** **Magister.** Nunc quid
non presupposito casu tali/potit pedagogus in
culpari, si permiserit paruulum videre aliquid vel
ad visa moueri, vel psequi sine iussu suo contra
voluntatem et ordinationem primi patris, subdeter
filium sub pedagogo tali **¶** **Discipulus.** Pot

Discipulus. Dixisti de primo gradu hominum. qui ut sic considerati sine usu rationis / comparantur iumentis insipientibus. immo iam ex infectione peccati / deterioriores iumentis conditionis. nisi gratia saluetur / iuret. **Dic** nunc de gradu secundo. qui puer habet usum nedum anime ut sensualis est. sed ut rationalis. **Magister.** Preassumpta similitudo. de pedagogo. dat in religio statum illum / et magis. hoc manifestatur in tertio quando simul additur libertas spiritus. **Dant** doctores per allegoriam triplicis huius gradus noticiam in tentatione prima. **Ubi** fuit serpens quasi sensualis / instigans / rationemque preueniens fuit **Eua** quasi iam habens rationem. sed viro minore. fuit **Adam** perfectus in mente / et spiritu. cuius erat dirigere mulierem. **Discipulus.** Sentio materiam hanc / intensibilem in longius. **Dic** modo modum quo tentamur in tentationibus. nunc ab inferiori parte anime / usque ad supremam. nunc ordine conuerso vel utrobique per nouum gradus. quoniam anima apprehendit. mouetur / et exequitur. **Deinde** ratio sic apprehendit mouet / et exequitur. **Demum** sic in spiritu fit apprehensio motus / et executio. **Vertamur** ordinem a summo deorsum. apparebunt duo processus tanquam in angelicis ordinibus. **Magister.** Considerate notasti processum quem ad alios terminos posuimus sub eadem sententia deducere. **In** adimplentione siquidem diuinorum preceptorum que via sunt ad vitam / contingit quadruplex habitudo. **Prima** est apprehensio per spiritum fidei inspirantem formatum qui spiritus / primo iudicat precepta esse adimplenda. quia iussa a deo. **Secundo** mouetur per valitudinem / et charitatem ut impleat ista. **Tertio** exequantur ista. **Sunt** in ratione faciliter subinde tria illayelle. consentire. precipere **Sed** anima sensualis. et si consentiat. velit / et exequatur. consentiendo volendo / et exequendo. hoc tamen est frequenter cum re / murmuratione quadam. et renisu. propter anexas passiones distrabentes animum ne comode delectetur spiritui / et rationi / et hoc tamen dum agitur sufficit ad salutem. **Sunt** enim priora / nostre supposita voluntati. vltimum hoc nequaquam. quod est delectatio sensualis in via mandatorum. **Hinc** iugum dei suauis. hinc onus dei leue fit ei molestum / et graue. **Dic**

Discipulus. Experiri cogimur assidue vicam istam. dum passionabiliter afficimur ad varia. dum iudicium rationis / dum libertatem mentis arbitrium / reformas se legi dei / lex membrorum tyrannica / conat auertere. cuius armonie plenas paulus reliquit epistolas. **Sed** dic interim quod in hac parte anime / Marie fecerit. aut senserit. quod insuper ab alijs faciendum censeris. **Magister.** Accipe consideratiōes duodecim. **Anima** Marie nunc est gloriose magnificata. ut nihil apprehendat / nihil affectet / nihil exequatur / contra vel propter iudicium rationis / et spiritus sed neque potest lege stante. **Hec** itaque lex beatitudinis eterne. ut sicut deus est omnia in omnibus. ita stat in beatis. anime coniuncta libertati spiritus. qui adheret deo existens vniuersum cum eo spiritus. **Extenditur** hec libertas spiritus. nedum ad rationem inferiores. nedum ad animam sensualem resumpro corpore. sed ad omnem generaliter in homine beatificato motionem. **Saluantur** perinde multa que de beatis. tam hominibus quam angelis queri solent. **Quomodo** loquuntur. quomodo illuminant / et illuminant. quando volunt / et quando nolunt. **Datur** insuper intellectus subtilior / de primi status impassibilitate. non qua non potuit pati. sed potuit a passione saluari. a dei potentia / et angelorum custodia. a propria iusticia / et clarissima industria denique a loci conuenientia. cuius dominatio ne super se perfecta. et super irrationalia vniuersa. **Anima** Marie dum viatrix erat. ita fuit magnificata. ut in nullo moueretur contra iudicium rationis / et spiritus. **Sed** neque poterat post filij conceptionem lege stante. **Consequitur** hec veritas / ex dictis doctorum. ponentium ipsam nullatenus venialiter de liquisse. quod saluari non posset / si non habuisset omnes motus / nedum spiritus / et rationis. sed anime sensualis / subditos rationi. vel non contrarios neque preuenientes rationem. **Dum** autem ratio sopita erat / et in suo impedita iudicio sine culpa sua / prout euenit in somno / non oportet tales motus preuenisse iudicium rationis. quod pro tunc nullum erat. **Facit** exemplum propositum de pedagogo / si sine culpa fuerit absens vel inclusus ut puulo consulere non valeat. **Sic** soluitur quod **Adam** vel **Maria** somnians / non errauit. **Anima** Marie dum viatrix erat / potuit apprehendere tentationes forinsecus immixtas anime christi. sed nullo modo fuisset mota passionabiliter

Siquid in sentimentis suauibus ei additū fuerit/lucro deputemus. sicut ultra panem deputamus vinū quasi pitantiam vel sa- poris cōdimētū. Passibilitas aie necessa- rio cōiungitur pñti vite mortali. nec aliqñ minus in contēplatiua q̄ in actiua. tam ex- terius q̄ interius. tam in bonis q̄ in malis. Licet diuersis finibus et meritis. Probāt hec exēpla bōz p̄cedētū. cū expientia pñtiuz. Dispēsat et hec deus frequēter vt nō appo- nat se hō magnificare sup̄ terram. Si duo- ris pmittit aliqñ talis apparēs deuotio in laqueū in retributiōes et in scādalu. Ne ve nobis ab hoc scādalo. Quid hic nob̄ erit tutū. cū nec tuta sit ip̄a deuotio. Passibi- litas d̄ a multis viatoribus tolerari potius q̄ vt excutia ferit. Diuisiōes itaq̄ gra- rū sunt. sicut et administratiōes. in q̄z aliq̄- bus expedit passiones aie cū virtute et rōe misceri. vt in bellātibz p̄ republica q̄ ad ira- scibile. et q̄ ad p̄cupiscibile in yrozatis. fi- lioz p̄creationi vacare debentibus. Et ita d̄ multis que vitam actiuam respiciunt. In quibus maius est virtutis meritū q̄ veniali- tum passionū detrimentū. Passibilitas aie/obstare solet plurimū querentibus contē- platiōem. et suauitatē quietis interne. Cō- sonat omnis doctrina sc̄toz/ q̄ regulariter ad cōtemplatiōis q̄etem nemo puenit/ nisi passionibus edomitis in anima/ et si nō ra- dicitus euulsis. Et hoc quō fiet cōuenien- tius/ an in solitudine an in multitudine spe- cialis est cōsideratio. Sed nō oēs capiunt cōtemplatiōis donū in se. p̄ cōplexione vel statu. cōditiōe vel officio. Discipulus Stratus mihi est ternarius iste. q̄ternarum cōsiderationū. Et q̄uis vt inferis nouisse non omnium sit p̄fecta q̄rere passionū mor- tificatiōem. sicut nec altitudinē cōtemplatiō- nis. nihilominus audire cupio de fructibus mortificatiōis h̄mōi. quibus istos cōcupisce- re et si nō obtinere. fas mihi sit. Maḡ. Assignabo. xij. utilitates ex cātico Marie sumptas. nō eas p̄sequēdo. sed punctatim annotando paucula. que latius alibi lege- re et si deus sensum aperuerit viuacius ex- periendo poteris intelligere. Discipul⁹ Ut placet. Maḡister. Cōsequitur ad edo- matiōem passionū in aia iuxta decursū cā- tici canticoz Marie. Primo altior. latior sublimior. et alacrior dñi magnificatio. Cōsequitur sc̄do iocūdiōz in deo saluari no- stro spūs exultatio. Cōsequitur tertio. p̄fū-

dior. quā respicere dignabitur dñs humili- atio. Cōsequitur q̄rto p̄fundior ad b̄ritu- dinem app̄ximatio in edificatiōem alioz dantiū laudē deo. Cōsequitur q̄nto diuini- nois in se apud alios sc̄rificatio. Cōsequitur vi. copiosior dei p̄ generatiōes et gnatiōes se- timet/ mia. seu miseratio. Cōsequitur septio mirabilior et gratiosior et cautior p̄tra sup- biam cordis et mētis disp̄siōez/ quā seuera diuini b̄ra ch̄i potentia facit. vniciō cordis seu recollectio. Cōsequitur octauo p̄celso- or et celsior depositis de sede sua sup̄b/ passi- onibus et demonibus h̄m̄iliū affectionū et aia- rum sublimatio. Cōsequitur nono opulē- tior suauior et diuiniōz/ esurientiū iusticiā repletio. dñi diuites sibi dimittunt inanes omni bono. Cōsequitur decimo misericor- dior istoz q̄ fide et moribus sunt israelite pu- eri susceptio. Cōsequitur vndecimo p̄ ei⁹ impetratiōem diuine miē sup̄ nos ample- xans recordatio. Cōsequitur duodecimo p̄spicatioz oim q̄ locut⁹ est deus ad patres n̄ros p̄phas et doctores referatio. Disci- pulus. Preciosos eliciisti fructus/ pueni- tes ex mortificatiōe aialis affect⁹ cū appen- so spūs studio. Hos istoz p̄cipes fructu- um faciat in terris q̄ p̄ficiant in celis. vbi de⁹ q̄s p̄destinauit vocauit. iustificauit ma- gnificauit gl̄ose cātantes in idip̄m Magni- ficat aia mea dñm. Maḡ. Fecit tibi ma- gna q̄ potēs ē o Maria. fecit et tibi magna sc̄m̄ nomē eius. Romē et verbū fidei qd̄ et cui credidisti o b̄tā et b̄tificāda p̄ oēs gene- ratiōes. Nō es ingrata b̄n̄ficijs dei. cōfiteri illa quibus vñ exēit flumina gr̄az illic reuer- tantur. Discipulus. Affer rōem q̄re Ma- riā b̄tām dicent oēs generatiōes. Ma- gister. Dabit ex fine rō. et ex affinitate quo- niā m̄ est illius q̄ fecit oēs generatiōes ce- li et terre et oim q̄ in eis s̄nt. Iō iure d̄r m̄ pietatis et cōsequēter ois diuine magnifi- cationis laudis et gl̄e. Discipulus q̄ pa- cto sic. Maḡister. Mirabilis accipiat deductio. sed vera. Itaq̄ pietas ex affinita- te et affinitas ex generatiōe cōsurgit. Est ei pietas in genere qd̄ā amor. pueniēs inter aliq̄s ex radice vel cā cuiusdā affinitat⁹ mu- tue q̄lis est inter pentes et filios et ecōtra. q̄- lis inter ciues et ciuitatē suā vel patriā. q̄lē p̄terea nos dicimus habere ad deū p̄rēz no- strū et dñm. q̄ vicissim pius erga nos eē lau- datur. q̄ possedit. fecit et creauit nos. Vñ pietas de q̄ magis ad p̄positū q̄ concernit.

An.

Quid est magnificatio domini si queritur
 Dic q est spēs pietatis corde ore vel oper.
 pueniens ex cōsideratione vel prestatione
 diuine magnitudinis et maiestatis sui dñi
 Est enim maiestas q̄si magnitudinis stat⁹
 Quid exultatio spūs in deo si q̄ritur. dic q
 est pietas prestans in gaudiū signo/ qm̄ de
 us est salutare n̄m. Dic itaq̄ cōsequenter
 ad interrogationes de b̄ndictiōe. i. bōa do
 natione de gr̄arū actione/ de adoratiōe. de
 latria. de religione. de tubis ductilib. d̄ cor
 dis et organis. qm̄ hec oia sunt pietas ad
 deū/ talib⁹ signis et indicijs se prestās. Est
 aut̄ pietas vt diximus ad deū amor integer
 eo q̄ dei genus. capaces et p̄cipes eius su
 mus Dignat̄ vō deus vicissitudinem ad
 genus suū refundere. imo puenire in b̄ndi
 ctionib⁹ dulcedinis. maxime p̄ incarnatione
 nem. p̄ q̄ cecinit mater ista pietas/ canticus
 suū nouum Magnificat aia mea dominū
 et sc̄m̄ nomen. de q̄ sup̄est nō colloquēdo/
 sed differendo subire tractatū. tu interim si
 lueris. **Discip̄ls.** Sup̄est aliud speciali
 us insinuandū fundamentū. q̄ rōne beatā
 nostram dicūt oēs generatiōes. **Magis
 ter.** Rō iam p̄acta est ex fine. oēs q̄ genera
 tiones sunt affines ei. nō q̄liter cūq̄. sed vt
 matri. Debent idcirco cognoscere b̄nficio
 rum largitiones ex ip̄a pcedere. hec aut̄ re/
 cognitio/ est sua b̄ndictio. Qua in redices
 ea q̄ sequūtur. **Dic q̄** omnes generatio
 nes. br̄ am dicūt mariā. sicut ad ip̄am om̄s
 habent pietatē. saltem naturalē. Rō q̄ na/
 turale h̄nt amorē oēs generatiōes ad eam.
 fm̄ genus suū post dñm n̄m ihm xpm̄.
Dic q̄ m̄r est effecta. **Lamat** idcirco **Ue
 nite** ad me oēs q̄ cōcupiscitis me et a gene
 ratiōib⁹ meis adimplemini. **Et iterū.** De
 moria mea in generationes seculoz. **Sic**
 mia dei est a p̄genie in p̄genies timentib⁹
 eum **Dic q̄** generationes hoim. de gene
 res sunt habēde. q̄ mariā nō pie colūt. nec
 beatā spontanee recognoscūt. **Addē** spon
 tance. q̄ velint nolint. ip̄am naturali p̄ta
 te venerant̄ et colūt quē ad modū d̄ demōib⁹
 aut̄ **Jacobi** q̄ credūt et cōtremiscūt. **Dic**
 p̄terea q̄ ab initio et ante secula creata sit h̄
 est p̄destinata cā finis et affinis oim̄ genera
 tionū q̄ debent iō recognoscere et b̄ndice
 re genus suū. imo regeneratiōis initiū post
 xpm̄. **Dic q̄** apud generatiōes seculoz
 generatio p̄terit et generatio aduenit. **Ipa**
 vero est terra p̄manens de q̄ veritas orta ē

q̄ m̄at̄ i eternū **Dic q̄** nob̄ oib⁹ affinis ē
 velut in omni genere affinitatis ista quaz
 benedicūt et beatificāt omēs generatiōes.
 Est soror ab humana specie. est m̄r ex n̄ra
 post filiū regeneratiōe. Est cognata cū an
 gelis et nobis. ex similitudine intellectual̄ na
 ture. Est vnū cor nobiscū vna aia/ vn⁹ ani
 mus et vnus spūs/ ex dilectiōis obligatiōe
Dic q̄ p̄inde fiducia magnā habem⁹ ad
 ire in oib⁹ necessitatib⁹ nostris. sue thronū
 pietatis. **Plane** desp̄icere nō p̄t gen⁹ suū/
 que mater est pietatis. cuius origo p̄gredi
 tur ex generis vnitate. **Discipul⁹.** **Br̄s**
 ita dicere desidero gratis affecto colere be
 nedicere et p̄dicare br̄am et beatificandam
 p̄ omnes generatiōes. q̄ fecit ei dñs maḡ/
 q̄ potens est et sc̄m̄ nomen eius.

Sequitur altera .5.

p̄t̄io sine dialogo de sancto noie dei vbi
 de triplici noticia dei p̄ notulas. lxxij.

Prima notula

Magnificat aia mea dñm. q̄ fecit
 m̄hi magna q̄ potens est. et san
 ctū nomē eius. **Magna** sunt
 et magna nimis o virgo br̄a. q̄ fe
 cit in aiali portione dñs p̄ incarnationem
 suū. dū sup̄uenit spūs sc̄tus in te secūdās ne
 dū in mēte sed in corpe/ et virtus altissimi
 obumbrabit tibi/ tam in corpe p̄ extinctio
 nem fomitis/ q̄ in mēte p̄ infusiōez effectū
 alem nois sui. vt exp̄im̄entaliter agnosceres
 o sc̄tā sc̄tārū. q̄ sc̄m̄ nomē eius. **Sanctus**
 nomē impollutū/ incōtaminatū/ cōsecratū
 cōfirmatū/ sine terra/ sine cōcrectiōe mate
 ric/ et ab omni p̄sus impuritate liberū et a/
 lienū. **Sc̄m̄** nomē illius q̄ dedit filio tuo
 Jesu xpo nomē salus. **Fam** iō ihs a deo et
 angelo et hoie noiatus est. q̄ saluum faciet
 pplm̄ suū a peccatis eoz ip̄o dicēte. q̄ n̄o
 venit ad prēm nisi p̄ me. **Sed** obsecrat
 te beatā. cui fecit magna q̄ potēs est. obse
 crat te paup̄/ exul/ et aduena/ nō abscondas.
(O pulcerrima et prudētissima feminarū)
 nomē istud sc̄m̄ filij tui. q̄ fecit tibi maḡ q̄
 potēs est. nō sileas a me neq̄ taceas a me p̄
 uo tuo et puero tuo. **Lupis** gl̄ficari nomē
 istud p̄ te. ind e gliaris te br̄am dici p̄ om̄s
 generatiōes nō p̄pter te sed p̄pter natū de te
 hortaris cū p̄s. et dicis. **Magnificate** dñs
 mecū et exaltemus nomē ei⁹ in idipm̄ **Cō**
 scijs est et testis meus fidelis in celis dñs
 .An. 2.

qui tecū est iam nō in vtero carnis carnalr
sed spūaliter in vtero tam corpis q̄ aie **Cō**
scius in q̄ q̄ studiose meditata est mens co
gitare qd̄ et q̄le esset nomē sc̄m̄ eius. n̄ qd̄
est apud se. quia nec possibile nec fas / stud
mortalē inq̄rere sed apud creaturā suā ima
gine sua notatā z sui capace / q̄re me creare
dignatus est. nō meo merito. **Quid** enī me
reri potui p̄usq̄ inesse sui. **S**cripsit de
diuinis noibz / collaudator tuus **Dionisi⁹**
diuinus **O**bra p̄ omnes generatiōes / he
breoz grecoz latinoz z oim generalr nati
onū z linguarū. **S**cripsit et docuit q̄ noia
sc̄z dei sumūtur ex triplici via seu cōsidera
tione **V**ia causalitatis z symbolice / silū
dinis ex sensibilibz. **V**ia supeminētie ex in
telligibilibz. **V**ia abnegatiōis p̄ supinēta /
les excessus. **D**ic obsecro mihi. dic b̄ndi
cta inter om̄s mulieres. dic vbi pascat. vbi
cubet dilectus tuus iste ex dilecto / dilectus
amicus tuus. dilect⁹ z amic⁹ p̄ amorē **T**ra
he me corā te post eū in odorē ynguētoꝝ
suoꝝ sil⁹ z tuoꝝ. qm̄ oī sua tua sunt. tibi nē
est oia in oibus / q̄ cubat z pascit in lectulo
florido mētis tue. et tu in secreto cubili ma
iestatis sue apud prēm q̄ fontale p̄ncipiūz
est totū diuine maiestatis. **I**bi p̄fecto do
mus m̄ris sue. **I**bi cubiculū genitricis sue.
Ibi post deosculatiōem sc̄am z pudicā do
cet te. **D**ocet me / q̄ necipm̄ / nec te igno
ras / doce p̄cor qd̄ z q̄le sit nomē sc̄m̄ eius.
doce si sufficiētē modos cognitiōis expli
cuit paulus cōscius verboꝝ q̄ nō licet hōi
loqui. q̄ ex te muliere dicit ip̄m factū sub le
ge. **M**uliere si qd̄ illa q̄ fas habet dicere:
Ego m̄r pulcre dilectionis. cū ceteris i lau
dē sapie positis tibi p̄ eccliam anthonomas
tice z emphasice laudabiliter attributis. da
ce q̄so sufficiēt. s. z ad plenū nomē di. q̄z ad
modū ab eo sit expositū cū ait. **V**idem⁹ nē
p̄ speculū et in enigmatē. tūc aut̄ facie ad fa
cie. **E**cce triplicē inuenio nois sc̄i dei cog
nitōē. specularē enigmaticā z facialē. **P**ri
ma z sc̄da nobis hic cōcedūtur z nūc. tertia
tūc in re. nūc in spe sola p̄stat. **D**oce si sc̄ta
peto. si sc̄ta req̄ro. q̄ z q̄lis sit hec triplex cog
nitio. **A**udiā qd̄ loquat̄ in me dñs p̄ sp̄m̄
sapie sue z tue. sue p̄ essentiam. z tue p̄ gr̄as
singularē. semel loq̄tur deus / z idip̄m non
repetit. **H**abes legem z p̄phas interroga
diligētē eos z dicent tibi. **F**iat ita. **S**z al
sit sp̄s tuus bon⁹ interrogāti **A**ssit z audi
enti. ne vel stulte et indigne ininterroget. ne

responsiōes deniq̄ datas / auribus surdis
accipiat. sed obediat spiritui totiens incul
canti. **Q**ui habet aures audiendi audiat.
Nō sic cor incrassatū nec oculi mētis cecī.
Audiā videā et intelligā p̄ disciplinā scrip
ture dicētis. p̄ os p̄pharū phoz et theolo
goꝝ quē admodū noticia dei q̄ est nomē su
um / multipliciter acq̄rit q̄ maxime n̄ sic itel
liget. resonās illud apli verbū **V**idem⁹ nē
p̄ speculū in enigmatē. tūc aut̄ facie ad fa
cie. **E**t q̄ p̄ponit visionis verbū / qd̄ est / si
omnis de deo cognitio sit visio / cū visio q̄
libet videatur esse cognitio. et intuitiua cog
nitio. **P**ultra vero sunt noia de deo q̄ nō
significāt intuitiua cognitiōē **E**st ḡ p̄mū
inquisitiōe dignissimū qd̄ sit intuitiua cō
gnitio siue visio. **C**ognitio intuitiua lz
appriet̄ visui vel oculo corpali nihilomin⁹
extēdit se ad oēs sensus corpales q̄nq̄. imo
ad oēm vim p̄ceptiua. **P**otest aut̄ describi
cognitio intuitiua qd̄ est simplex et imme
diata cognitio rei. sc̄dm̄ obiectalē directāz
inmutatiōē in se vel in p̄pria sua specie.
Pater descriptio q̄z cōuenit omni et soli z
gnitioni intuitiue. **D**iffert a zplexis z me
diatis cognitiōibz rerū. q̄ non causantur
fm̄ obiectalē z directā inmutatiōē in se
in p̄pria sua sp̄e. q̄les sunt cognitiōes ab
stracte zplexē vel incomplexe / q̄ sunt p̄ ali
enas sp̄es in imaginatione vel ratione. res
bus absentibz seu non ex̄ntibz. **V**ides aut̄
q̄ cognitio intuitiua sic descripta / sit idem
qd̄ experientia vel experientialis p̄ceptio seu
noticia. **P**osset hoc numerari p̄ singulos
sensus. **S**ed est dubitatio si cognitio d̄
beat dici imediata z intuitiua. q̄ sit p̄ p̄pria
sp̄m̄ derelictā in sensu. deficiētē vel absens
te obiecto. **Q**ualiter enī dicit̄ cognitio im
mediata de re. dū necessario req̄rit̄ media
sp̄es. **Q**uō p̄terea dicit̄ experientialis cog
nitio de re / q̄ absens est vel q̄ nullo modo est.
Dpt̄ hic p̄pter concordantiā doctoꝝ de co
gnitiōe intuitiua et imediata zquirere q̄
cognitio dicit̄ z q̄re dicat̄ imediata. **P**er in
de venit ad cognoscēdū / q̄ et q̄lis et q̄t mo
dis visio intuitiua noiet̄. **I**nuenim⁹ au
tem qd̄ duplex mediū in cognitiōe vnum
eiuans. alterū contempans. alterū addu
cens. aliud zūgens. **E**xēplū in ostensione
coloris. p̄mo requiritur lumē mediū eleuā
potētiā visiuā. zponēs colores in esse spūa
li. visibili et dyaphono seu p̄spicuo. **D**oc
autē mediū non impedit quin cognitio

h.

3

immediata. Est in me
obiectū visibile. oculo co
armonia cōueniens oca
visibilis destruat. q̄
nimia radiatiōe
ad oculū. Sed nec tale
cognitiōē immediatā dicit̄
Quid est mediū tale nulli p̄
obiectiōis organi videns. Est
deducēs obiectū ad oculum
supra sensum non facit
Dico. et experientia p̄
sp̄es esse mediū. q̄ dicit̄
cōueniens in cōtempantē rez
ad q̄m sensum suū. Dicitur
in q̄lis sensus erit videb
talem mediū quin cognitio
non erit intuitiua. Alioquin nulli
sensu de rebus ad extra / nisi
obiecto et actu ad intra de intellu
bus nō reperitur aliq̄ res imē
p̄cepta z essentia suam. nulla specie
sua dicit̄ in actu. **E**st q̄
nihil obiectū obiectū cum potē
dicit̄ in mediū a cuius q̄ res in
sensu forentam habebis infu
re. q̄ dicit̄ tale mediū nisi me
rebus ad mediū deus. **L**ertū est
q̄ res mediū dicit̄ cōueniens potētiā
sua rebus cognitiōē dicit̄ mediū
cōueniens vel experientia. **S**io
quod vna trāz dicit̄ obiectū
cognitiōē in hōi mediū cognitiō
actuū frāz dicit̄ verum.
Pater tamen q̄ dicit̄ in spe
visibilis potētiā si res p̄t̄ dicit̄
reperit̄ experientia non est vel dicit̄
est. **D**ocet̄ cōis vniuersi p̄p̄
habebat vniuersi hōi p̄p̄
nihil absens a nro hōi nō dicit̄
reperit̄ p̄p̄ hōi in actu. **S**o
tamen nō erit. **T**ale hōi
reperit̄ spes simplex. **P**ater q̄
nihil obiectū obiectū ad hōi. **H**o
reperit̄ ad sp̄m̄ q̄ dicit̄ p̄
reperit̄ dicit̄ dicit̄ non est
reperit̄. **E**st dicit̄ nisi po
reperit̄ inter inuicem et
reperit̄ dicit̄ dicit̄ in dicit̄
reperit̄ obiecto et cōuen
reperit̄ dicit̄ dicit̄ dicit̄
reperit̄ dicit̄ dicit̄ dicit̄

coloris dicatur immediata. **E**st fm me
dii cōtempans obiectū visibile, oculo cor
porali. vt seruetur armonia cōueniens ocu
lo/vt non ab excessu visibilis destruat. Ne
pterea pūū et pspicūū nimia radiatiōe/p/
portione excedat ad oculū. Sed nec tale
mediū phibet cognitionē immediatā dici
et intuitiuam. Quid est mediū tale/nisi p/
portio cōplexionis organi vidētis. **E**st
mediū tertūū deducēs obiectū ad oculum
qz sensibile positū supra sensum /non facit
sensationem fm **A**resto. et expientia. Pro
pterea necesse est spēs esse medias. q̄ dedu/
cunt p mediū cōueniens in cōtempatā rez
sensibilem/ad p̄prium sensum suū. Discurs
re p omnes et singulos sensus et ita videb
Sed nec obstat tale mediū quin cognitio
sit immediata et intuitiua. Alioquin nul
la talis esset in sensu de rebus ad extra/nisi
q̄ sit de spēsibus et actibz ad intra de intell
gibilibus. vbi bene reperitur aliq̄ res ime/
diatē cognosci p essētiā suam. nulla specie
mediatē. sed actu distinctā a re. **E**st q̄r/
tum mediū/cōiungens obiectū cum poten
tia. Vocat̄ aut̄ h̄mōi mediū actus q̄ res in
tuitiue videtur. forte etiam habitus infu
sus vel acq̄sit̄ p̄t̄ dici tale mediū/nisi me
lius referatur ad mediū eleuans. Certū est
aut̄ q̄ nec mediū tale cōiungens potētiam
cū obiecto reddit cognitionē dici mediatā
et nō intuitiuam vel expimentatiuā. Alio
quin nulla creatura haberet immediatam
cognitionē. qz solus deus est sua cognitio
actualis fm articulū p̄ficiē. et veritatem.

R. Remanet tamen ex p̄dictis satis aperit̄
difficultas p̄dicta/si res possit dici videri i
tuitiue et expimentaliter/dū non est vel ab
sens est. Doctrina cōis artificariū tpe meo/
nō habebat incōueniētē hanc positionē
quin sol absens a n̄ro hemispherio videret̄
intuitiue p lumen suū in auroza. qn̄ sonus
audiretur dum nō erat. Ita de reliq̄s sensi
bus/ex quo species simplex et p̄pria erat p̄/
sens. q̄i deducens obiectū ad potētiam. Ho
tanter addimus ad spēm q̄ sit simplex et p̄/
p̄pria ne cogamur cōcedere noticiā sensus
cōis et imaginationis et rōis de rebus ad ex
tra/esse intuitiuas. **E**st doctor vnus q̄ po
nit mediam noticiā inter intuitiuam et
abstractionē simplicem. dicens in casu no
stro. q̄ noticiā q̄ p̄fēte obiecto et causante
spēm. s. in oculo dicebatur intuitiua. desi
nebat aut̄ esse intuitiua. i. vertebatur i ab

stractionem corrupto seu abn̄te obiecto.
Abilominus positio hor̄ pbabilis est. q̄
non deputat inconueniēs. qz res videatur
intuitiue dū non est. Pater in deo q̄ omia
ista q̄ non sunt/intuetur. Similiter et bea
ti in eo. imo et p̄phetica visio de abn̄tibus
in suo lumine magis dicēda videtur intui
tiua q̄ abstractiua. sicut et in angeloz co
gnitione. p innatas a creatione species vel
receptas. **A**ugēt vero difficultatem hāc
consideratio p̄spectiuoz dicentiū/visionē
non fieri. nisi sub euerfa piramide. cui⁹ ba
sis est in re visa. et punctus cuspidis in o
culo. Rursus determinat decretalis bene
dici. qz beatitudo formalis consistit in du
obus actibz qui sunt visio et fruitio. sed ad
dit qz obiectalis beatitudo est ip̄e de⁹. Po
nat̄ ergo p possibile vel impossibile qz sub
trahente se deo in rōne obiectali/quemad
modū libere potest/maneant illi duo act⁹.
visio et fruitio. nunq̄d dicitur iste p̄us bea
tus etiam nunc beatus formaliter et intui
tiue. **A**ugētur amplius/si considerem⁹
omnē creaturam q̄ p̄patur ad deū in ratio
ne vestigiū vel imaginis. tanq̄ i ratione spe
ciei rep̄ntantis deū q̄q̄ p analogiam. sed
non minus q̄ radius. q̄ lumē sol̄ comp̄et
ad solem. licet non sit eiusdem s̄be cum sole
Videns igitur creaturas et intelligens. id
est intus legens habitudines huiusmodi
imaginis et vestigiū in triplici genere cāe.
efficiētis formalis exemplantis et finis/ne
dum intelligit inuisibilia dei p ea que factā
sunt. iuxta verbū sapiēt̄ et apli. sed habebit
noticiā intuitiuam de deo non minus i
mediatam et propriam q̄ habeat ocul⁹ de
suo obiecto puta de sole p lumen suū viso.
Hoc nullus videtur concessisse. imo dam
natus est articulus qz deus hic immediate
p essētiā videatur. Et si non imediate. er
go nec intuitiue. **A**ddamus ad difficul
tatem et p̄tra articulū qz ex̄te homine in p
spectu dicimus qz homo videt. constat tū
qz oculus corporalis non attingit ad substā
tiā hois. sicut nec alius quicūq̄ sensus
portet ergo qz referat̄ ad visionē intellect⁹/
visio substantie hois vel essentie sue. Ac p
inde ponūt aliq̄ qz obiectū intellectus na
turaliter et p statu p̄fici/est quidditas reruz
naturaliū. habita p abstractionē intelligē
tie vel intellectus agentis ex fantasmatis
Nunq̄d ergo agentis hec intellectualis co
gnitio dicitur intuitiua? **P**rocedamus
- Fin. 3 -

Tractatus Quintus

ultra. q̄ si requiritur et sufficit talis abstra-
ctio / hic nos non plus cognoscimus s̄bas
seu quidditates rerū materialiū q̄ dei quid-
ditatem. nec plus aīam nostram q̄ angeli-
cam naturam. imo breuiter nihil intelligi-
mus intuitiue et expimentaliter de reb̄ / ni-
si sola accidētia. nec iam p̄ intellectum vt in-
tellectus est. sed put̄ insluit in sensus exteri-
ores. p̄ se vel p̄ vires pp̄ias. si ponitur sub-
stantialiter ab eo distincte. Sed neq̄ pore-
rit haberi cognitio simplex et immediata et
absoluta cuiuscūq̄ dicit̄ s̄balis. imo nec dif-
ferētis accidentiū. qd̄ cōcedit vnus doctor

Quid p̄terea si cōcesserimus cū **Augu.**
q̄ nō possumus hic habere cognitōem sin-
ceram de reb̄ / ni de luce diuina. nunq̄d op-
tebit q̄ in omni cognitōe veritatis. p̄serū
sincere cognoscatur lux diuina / saltē in suo
lumine. sicut agnoscitur sol in omni visiōe
corpali colore p̄ irradiatiōem lucis aut lu-
minis solis. et ita redibit q̄ deus hic intui-
tiue videtur Deniq̄ sup̄est exponendū qd̄
ap̄ls intelligit dū ait. Videmus nūc p̄ spe-
culū in enigmate. tūc aut̄ facie ad facie que
sit differētia inter istas tres visiōes **D**if-
ficultates iste sunt diu mibi multūq̄ q̄site
sed nec satis apparet exitus nisi p̄ noim di-
stinctionē / que noia cū sint ad placitū. si p̄
ea cōstet de reb̄ / sentētis satis debet eē in-
quirentib̄ veritatē maxime p̄ disciplinam
et doctrinam. sed non satis ad expientiam.
Possumus itaq̄ de noticia intuitiua lo-
qui generaliter maḡ pp̄ie loqui pp̄issime.
Diffinitōem p̄scriptā / de noticia intuiti-
ua loquēdo sc̄z. put̄ visiō et intuitio se exten-
dit ad oēm vim p̄ceptiuam sui obiecti sim-
pliciter et imediate vt dicimus. vide quōb̄
sonat. quō redolet. quō sapit. Sic dicit̄ de
intelligente hec dicimus q̄ bene sentit. Et
inde venit sententia generaliter **D**is p̄cep-
tio obiecti simplex et immediata pōt appel-
lari intuitiua. siue obiectū sit realiter p̄ns i
se. siue p̄ suam sp̄z t̄m modo. ip̄o destructo
vel absente. quemadmodū solet dici q̄ oca-
lus videt et auris audit res aliquas iāz de-
structas vel ablatas p̄ter sp̄s colorū v̄l so-
norū que remanent in exteriori sensu. sic p̄-
tactum est. Aut si miraculose visiō causare-
tur a deo in oculo vel i obiecto causata ser-
uaretur. Cadent etiam hic exempla de col-
lobibus qui videntur aliū q̄ sint. vt in iri-
de et in nubibus et in vitris suppositis ob-
iectis et oculo linea recta visuali. **Q**uid

gis pp̄ie nominatur intuitiua noticia que
fit obiecto p̄sente. et actualiter immutante
p̄ se vel p̄ suam speciem immediate. **E**xem-
plum cōmune est / in sensibus exterioribus
p̄ differentiam ad interiores. **P**roprijs-
sime vero noiatur intuitiua / cognitio que
causatur ex obiecto p̄ seipam et essentiam. s.
absq̄ specie media. Sic enim deus intuet̄
seipm. sic angeli cognoscunt essentias suas
licet p̄ actum sup̄additum. sic cognoscim̄
nostros actus interiores. sic p̄cipimus im-
mutationes passionum p̄ ip̄asmet passio-
nes actualiter imutates sine specie media.
licet non sine actu p̄ceptiuo medio / quoni-
am hoc pp̄rium est soli deo / q̄ sit sua perce-
ptio **E**licimus ex p̄missis / q̄ omnis no-
ticia pp̄issime intuitiua. ac p̄inde noticia
que habetur p̄ deuotiōem et vnionez men-
tis ad deum / nequa q̄ sit aut fieri potest / si-
ne cognitōe p̄reua vel comite s̄m **A**uic.
aut ex p̄ceptione tali consurgit Alioqui in-
plantis et inanimatis poneretur delectatiō
Sed et cū vt phica ratione loqui nos pa-
teat. fundemus istud dictum p̄ aliq̄s veri-
tates **D**ans formam dat consequentia ad
formam. Ita est phi et expientie. cōsequēs
vero ad omnem formam. tam naturalē q̄
realem q̄ intentionalem q̄ sp̄ialem. poni-
tur esse coaptatio vel inclinatio vel appeti-
tus vel affectus spontaneus et suauis aut
volūtas tendens in finem suum. Quisq̄
sit iste finis p̄rimus mediatus vel vltim̄.
Ceterū ne multitudo nominū nos im-
pediat / appellamus consequens illud ad
oēm formam / noie amoris. de quo **Aug.**
Amor meus pondus. in illo feror quocun-
q̄ feror. Est aut̄ in omni re pondus suum
Omnia enī in numero. pōdere et mensura
formata sunt. de quo **I**erotheus referente
dionisio cōposuit hymnos amatorios.
Ceterū de multiplici amore dei. sparso per
creaturas. de quo **Boe.** **D** felix hoim gen̄
si v̄ros aios amor quo celū regit̄ regat. Et
diuinus ignatus amore igneus Amor in-
quit meus crucifixus est. de quo amore pu-
ellule martires gl̄iate sūt inter tormēta no-
minatim **A**gnes et felicula cū ceteris **E**cce
in d̄t felicula sicut cepi videre amatozē me-
um x̄pm in quo amor meus fixus est. **A**n-
dedicit affectio. **C**oncludit̄ statim q̄ a-
mor vel affectio aīalis. rōnalis et intellectu-
alis / nō causatur sine cognitōe p̄reua cō-
mīte et cōsequente **D**mittamus interea de

amore vel affectu rerū inaiatarū. qui vtiq;
amor vel appetitus / cūsequitur formas na-
turale ipoz ad loca sua. tanq; fines sue cō-
seruationis. sicut ignis / causans ignē. dat
formam suam. cū inclinatione ad locum suū
sursum in q; aetatur. si est. mouetur aut si nō ē
inpedimento cessante. **R**estringam^o ad
amorem triplicē q; pposito nfo cōgruit. vt
ostendam^o q; deus p amorem cognosci nō
potest sine cōgnitōe puia z omite. Sic p
inde palā fiet. q; sit et qlis cōgnitō p amore
p experimētale ei^o noticiā. z qliter intuitua
dici potest. **I**taq; pcepto amoris vel affe-
ctualis vel expimentalis / est pmissime in-
tuitua. nō qdē sp de redilca. s; de ipo amo-
ris actu vel affectu q; tenditur i dilectū. **S**i
stat h̄ oro deuora mēs. z attēdat qd intēdit
hec veritas ostēdere. Dicit em̄ duo. **U**nū
q; amor vel affect^o / sentitur intuitiue vel ex-
pimentaliter p pte z p essentiam. et hoc tertio
dicimus. nisi se cōiugat a amanti immedia-
te p essentiam suā. z nō p alienā spēm. non
tū sine actu cognitionis medie / inter amā-
tem et amati. q; tūlibet amati sit eēntialitē
pns amata. **C**apiamus exemplū pmitus
desertio in diuinis et in beatis. **I**taq; de
pater / nō pducit spūm / nisi pns origine p-
dūterit verbū. qd in forma dei est fm aplz
Porro generādo z cōicādo verbo formā
dat cōsequētia ad formā. **Q**uid aut cōsequē-
tius ad formam est nisi q; inclinet z afficia-
tur ad suū pncipiū / et locū generatiōis scz.
quēadmodū expimur in generatione natu-
rali ignis vel alioz. quib; post mēsurā nu-
merū z formam. datur pondus amoris na-
turalis ad locū suū. et hec quidē materialitē
in immaterialib; in spūalib; spūalr. sic
in angelis. sic in aia rōnali. imo sicut alioz
ri longe mō in verbo diuino. qd ex forma
diuinalis pntitatis sibi cōicāta / cōsequen-
ter inclinatur afficitz in amorat / z zelat per
amorem suū spiratū / q; spūsanctus est / re-
dire ad ptem / circulo cōpletissimo / vbi nō
differt alpha et o pncipiuz et finis. **E**t hec
circulatio in eternū est / fuit et erit. sicut pa-
ter eternaliter dat formam suā filioz conse-
quēter eādē vim spiratiuam cōicāt filio.
p qm vim spiratur cōcorditer spūsanctus
amor vtiusq;. **R**edeamus sup alia duo
dicta. **P**rimū z scdm. **I**taq; scdm dictū est
q; talis noticia nō semp est intuitiua vel p
prie expimētalitatis rei dilecte. **R**ō manifesta
est. q; nō semp est noticia talis simplex et is

mediata p obiectalem z immediatā notio-
nem rei dilecte. sicut supponitur et crebro
videmus. **P**rimū vero statim pspiciū est
intuenti descripiōem noticie intuitiue et
expimentalis p pte dicte. **N**ihil enī magis
immediate et simpliciter z p essentiam et p
obiectale actu pntiam sentit / q; amor intis-
mus vel affectus sit iste intellectualis. sit se-
sualis. sit dere pntē vel abūte. vel nō exite
Collatur atq; calūnia sup hec que dicit
de absentia rei dilecte vel nō exitiā ei^o. **E**t
dicamus cū phisoz theologis subtilissimis
qd omnis res creata / habet triplex esse. qz
q;libet potest dici pns suo mō. **H**abet esse
in arte diuina / nec qualecūq; esse / sed diuis-
nū et vitale. qd factū in ipo scz verbo vita e-
rat. **E**t qualis vita. **N**imirū illa q; est lux ve-
ra q; illuminat omnem hoīem veniētem in
hunc mūdū. **S**i qdem omnis creatura est
in deo creatrix essentia. **H**abet scdm esse / i
intelligētia angelica fm sapiam quā effu-
dit deus sup oia opa sua. q; ab initio creata
est immediate angelice. postmodū de multis
tis. hoc esse cōicātū ē oib; in pma creatiōe
et in cōsequēti in oīm hoīm illuminatione
et plus et minus clarius et obscurius. **H**a-
bet tertiu esse omnis creatura in p pte ge-
nere seu materiali seu spūali. **C**oaprem^o
distinctionem triplicis hui^o esse ad rez nraz
et dicamus q; nulla res amari pōt vniuer-
saliter loquēdo / nisi pns sit amanti. altero
trium modoz pcedentiū. q; referitur addu-
os scz ad modū pntie essentialis in p pte ge-
nere. vel ad modū pntie intentionalis seu
formalis in sua cognitione. **U**n deus si p
impossibile nō cognosceret creaturas / ipē
nō diligeret eas qz in pncipio qd est x̄bū.
creauit oia. portans oia verbo virtutis sue.
Silr in angelis. amor nō esset ad alia a se.
imo nec ad se / nisi tale qd amatur pns esset
essentialiter vel intentionaliter diligentivl
cognoscēti. **O**bijceret aliq; q; in sensibi-
lia ferunt pondere suo ad loca sua. nec tam
ista cognoscunt. **R**isum est pus q; habēt
naturalem formā suā in seipis. cui data est
et impissa / talis inclinatio cōsequēs formā
Un nec habet p incōuenienti / doctor vn^o
totus seraphicus cōcedere. q; in omni re sit
impissus quidā motus cognitionis natu-
ralis / dirigētis quodā suauī impetu / rez q;
libet in suū finem. sicut et in angelis. sicut
in hoībus / sicut in aialibus p cognitionez
supadditam / qsi formalem et accidentales
·Fn·4·

tertium illud lumen obiectale/nou quidez
in se qm vbiqz e sed in rone obiecti. clare et
nude z immediate in se visi. sic deficit z dif
fert visio z tentio vie a visione et tentioe pa
trie. **N**ome in sup dei quo se noiat z manis
festat in celo/a noibz quibz in terra noiat.

Quo sup scdo noie recipe que sequunt.

R. **S**anctū dicit dei nomē a scititate quā dīo
nisi. describēs ait. **S**anctitas est ab omni
inquinatiōe libera z pfectissima z in conta
minatissima puritas. Brece eni noiat agy
os scdm. ab a qd est sine. et ge terra. **P**ōt au
tem hec pricula construi p se subintellecto
verbo. qd nomē dei est vel dicit vel eminet
sanctū. **P**otest nihilominus hec snia pēde
dere. seu corrūdere ad pcedētes vt dicat ma
ria. qd scdm nomen dei fecit sibi magna **S**i
quidē ois cognitio dei. sicut est fides vel in
telligētia/recte vocat nomē dei. **C**ōstat autē
q p fidē z assensum datū verbis angeli/vir
go cōcepit filiū dei **F**ecit te g bām que cred
didisti fecit magnā nomen scdm dei **D**ocēt
sacramēta qz magna sit in noie dñi/virtus
eius. **A**ut certe nomē hoc in silibz accipitur
p noiato qd est deus. **S**anctū nomē dei ē
id est. cōfirmatū p oēm creaturā. maxime v
tellectualē quarū nulla subsisteret. nisi cau
sa q dedit esse in sueret. **H**inc canit **A**mb.
Rerū deus tenax vigor immotus in te per
manens **E**t facit hoc ad pcedētem intelle
ctū de magna virtute nois dei **S**anctū est
nomē dei qz scificatū. i. cōsecratū z dedica
tū est in electis dei/ad eius glam. laudez et
obsequiū. **S**ci eritis qz ego scdm sum dic
dñs. **S**cm est nomē dei. qz scificatū legi
bus eternis. qd nephas ē violari **C**lamāt
seraphin. scdm. scdm. ad insinuatōez
trinitatis psonaz. i. i. gebant ad ter sanctus
nomē hoc. dñe deus sabaoth. qz trinitas ē
in psonis. vnitas ē in essentia. cui opa p
cipāt tripliciter imitatiōe interne scitatis
et eterne. **N**ome dei vnicū est sibi soli co
gnitū. ppterca nō potuit ab aliquo alio a se
imponi vel effari plene et pprie. qz naturaz
suam cū suis pprietatibz solus spōdit. dōz
hinc inhabitare lucē inaccessibilē. nec nō
ineffabilis z innoabiilis esse laudat **N**o
men dei datū ē ppo qd est sup omne nomē
sic ad pprietatem reducēdo factū est p icar
natiōem vt esset hō deus. et deus homo. p
cōicatiōem idiomatū et z nominū. **N**o
men dei singulariter inter puras creaturas
eminet in maria. que illuminans vll illumi

nata p interpretationem nominatur. et dñā.

Nomen dei sumptū a creaturis. sic ē ois
modū q ab omni creatura vsqz ad infimā
pōt sumi noticia qdam rei z inde nomē q
cognoscat imponi z formari. **R**ō qz qlibz
ē vestigiū l' imago trinitatis. fm exēplz tria
q ppriata. et fm triplex gen^o cāe efficientis
et finalis **D**eus sicut pōt noitari fm suas
creaturas. sic potest ab homine qui creatu
ra antonomatice mūdi dicitur picipans
cum omi creatura videri et intelligi. nūc p
speculū et in enigmate. verba sunt aposto
li. **D**eus in suis z ex suis creaturis. pēdi
ci intuitiue videri. si visio intuitiua largis
sime sumatur. pmo put generaliter omnis
pceptio obiecti simplex etiaz imediata /
dicitur intuitiua. siue obiectū sit realiter p
sens in se siue p suam spēm. seu similitudinez
tūmō. **C**ōstat eni q omnis res siue extra a
nimam / siue intrā gerit similitudinem dei
Potest eni homo intelligens. i. antus legēs
et credens / ferri in noticiam obiecti cuius
est hec similitudo vestigiū spēs vel imago
Secus de brutis et hebetibus qui deuz et
eius signa et verba voces et species / et spe
cula / non assumunt / nisi vt sunt res quedā
ad aliud non reuelate. **D**eus experimē
taliter cognosci potest aut percipi a creatu
ra mundi viatrice. et si non in se / tamen in
sua obiectali ratione. vel imagine seu simi
litudine. tam extra qz intra. **S**equitur ex p
cedenti. i. i. cōrollario vno quo dictū est
omnem noticiam pprie intuitiuam esse ex
perimentalem et e contra. **D**eductio pate
bit infra in tractatu de mente cordis. **S**i
militer diffinitio sapientie. que supremuz
locuz tenet in nominibus dei pro statuyie
quam ita descripsit **D**ionisius. **S**apiētia
est diuinissima dei cognitio. que est per ig
norantiam cognita scdm vnitionem supe
minentem. quando mens ab alijs recedēs
postea etiam seipam dimitrens. vnita ē su
persplendentibus radijs inscrutabili z p
fundo sapientie lumine illuminata. **D**e
us si negetur hic cognosci experimental vel
intuitiue. vel etiam quidditatiue. vt quia
nescimus hoc de deo quid est. sed quid nō
est. quia cognoscitur per ignorantiaz vt di
cit diffinitio nunc inducta. oportet ad con
cordiam dictoz scdm. nostris vti distincti
ombus. que rationabiliter ab vtrisque pos
sunt admitti. **U**na distinctio iam posi
ta est de noticia mediata et imediata.

• An. 5.

Altera similiter inducta est de notitia intuitiva/que rōnabiliter apparebit/si cōsidere mus cōsequētiās istas et similes nō valet re. **Hec res ē intellecta. ergo hec res est. hec res est imaginata. ergo est. hec res est intuitiue vīsa p̄ suāz spēm. ergo est. sicut nec ista hec est res cognita a deo intuitiue p̄ suāz cōsentiam. ergo ista res est. demonstrata re q̄e solum possibilis/nec fuit/nec erit.** Tertia distincō est de quidditate cognitiōe rei Cognoscitur itaqz res. vno mō fm̄ quid noī/ sic chimera cognoscitur scimus qd sic nomen significat. s. chimera. **Secdo dicitur res cognosci qd dicitur. qm̄ scitur qz talis res est actu/aut sub quadā generalitate cognoscitur aliq̄e sue proprietates et cause.** Si non admittitur hoc membrum distincōis vix relinquetur aliqua cognitiō quidditativa de reo etiam creatis et visibilibus.

Tertio mō p̄xiissime qd est de re scitur. dū ip̄a cognoscitur p̄ suam cām primā et totalē. Sic enim intelligitur illud p̄bi. Scire ē rez p̄ cām cognoscere. et qm̄ illius ē cā rē. Cognoscimus h̄ qd est deus/duobz p̄mis modis Tertius vel est p̄xius deo soli vel communicatus b̄rifice visioni. vbi facie ad faciem videbit sc̄m̄ nomē eius. et cātabit i id ip̄m. Magnificat aīa mea dñm.

Sequitur tractatus

sextus dramaticus sup hoc versu. Et mia eius a p̄genie in p̄genies rē. Ubi de lamēto marie. p̄ notulas centum.

Prima notula

Et mia eius a p̄genie in p̄genies res timētibz eū. **Discipulus.** Sētio quēadmodū cōsonat in cāntico suo maria cū p̄re suo. cui? in vno psalmo est incitū. **Diam et iudiciū cātabo tibi dñe. Timor itaqz venit ex cōsideratione iudiciū. Quid est igit in hoc cāntico iungere miam cū timore. nisi miam et iudiciū p̄ter cātare. Quid p̄terea miam et timorem deo psallere/nisi exultare cū timore. Sunt in hoc cāntico tenor iusticiez mollis cātus mie. Sed qō est. si maria iūxerit cāntās et cōferēs in corde suo cū spūs exultatione/lamentū iusticiez psertim qz dicitū est qz in oēs affectionū voces se cāntās marie variabat affectus. Sic enī leuius induci poterimus nos peccatores sp̄ cū letis mīscere tristitia. desiderare lectulū sp̄sī. s. time**

re spelancam inferni. girare p̄ meridiem/s. flecti ad aquilonez/sperare de mia/s. timef iudiciū. scire tps̄ ridendi. et tempus sciendū. **Si spes eleuat ad p̄sumptiōem deprimat timor. sed nō ad desperatiōem. Resiliat timor ab horore seueritatis ad placorē benignitatis. Dicat oīs xp̄ianus Impulsus/e uersus sum vt caderem p̄pter miseriam iniquitatū mearū. et dñs suscepit me/ fm̄ multitudinē miserationū suaz.** **Discipulus.** **Lamētata est absqz dubitatiōe cū multis. tūc apud dei aures mētis sue plorantibz ego beata. Absit vt imitaret inertā iudeoz. quaz sub inducta pabola pueroz in foro ludentū damnauit tps̄. cecinim̄ vob nec saltastis. lamētauimus nec plorastis. Iudei siquidē si p̄ allegoriā loquimur. nec xp̄m māducantē cū eis. nec Johem abstinētē in beremo suscepit. sed vtriqz detraxerūt. Sic mente corrupti hoies/oīa ad suū trabūt in teritū. quēadmodū egris auribz nec carnē placet nec lamentū. vt in corpulibz non minus spūalibus cantibz et auribz.** **Discipulus.** **Offert q̄ qō dū sederim? sup flumina babilonis huius exiliū qd eligibilis sit vlt cantare et saltare vel lamentari et plorare.** **Discipulus.** **Plōne solutiōem aperit nob q de sedētibz sup flumina babilonis et flētibz subiūgit. In salicibz in medio eius supspēdimus organa n̄ra. Deinde. Quō cantabim? cānticū dñi in terra aliena. Legim? xp̄m crebro plorasse et doluisse exultasse spiritu semel. Maria semel exultauit in cāntico. Johannes cuius hodie dum hec scribitur decollatiōis dies agitur. exultauit semel in vtero. O quotiens marie animā. doloris gladius pertransiit Johannes/ exemplar et precō penitentie. non minus operibus q̄ p̄dicatione quotiens bene creditur lamentasse. Saltat herediadis filia cum gaudio. et precium saltationis sibi daf caput Johānis in disco. Egrediūtur inquit Job de gaudentibz. Egrediuntur q̄si greges paruuli eorum et infantes eorum exultant iustibus Tenent tympanum et cytharam. et respondent ad sonitum organi. ducunt in bonis dice suos. et in puncto ad inferna descendunt. Et quid ecclesastes denunciet audi. **Pelius est ire ad domuz luctus q̄ ad domum conuiuij. Et iteruz Risum reputauit errorē. et gaudio dixi. Cur frustra deciperis.** **Discipulus.** **Holo referent te allegationes hm̄oi que suppetunt****

de gaudio vel tristitia... **Discipulus.** **Holo referent te allegationes hm̄oi que suppetunt**